

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 20 czerwca 2006 roku

RPZ- 411/12/05/AC/

DECYZJA nr RPZ 17/2006

Stosownie do art. 28 ust.6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (tekst jednolity: Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. *w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów* (Dz. U. nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania antymonopolowego, wszczętego na wniosek Andrzeja Bakuna – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Oczyszczania Terenu BAKUN w Roztoce przeciwko Miastu Koło

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* **uznaje się za ograniczającą konkurencję** praktykę Miasta Koła polegającą na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnych rynkach: organizowania usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz organizowania usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych poprzez ustalenie w § 36 i § 37 uchwały Rady Miejskiej w Kole nr XXX/199/2004 z dnia 30 listopada 2004 r., iż komunalne nieczystości stałe z terenu miasta Koła należy wywozić na teren Składowiska Odpadów Komunalnych w Maciejewie, a komunalne nieczystości ciekłe z terenu miasta Koła należy wywozić do oczyszczalni ścieków Miejskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Kole, co narusza art. 8 ust. 2 pkt. 5 przywołanej na wstępie ustawy poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych **i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 26 maja 2006 r.**
2. Na podstawie art. 75 w związku z art. 69 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, kosztami postępowania antymonopolowego obciąża się Miasto Koło i z tego tytułu zobowiązuje Miasto Koło do zwrotu na rzecz Andrzeja Bakuna prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Oczyszczania Terenu BAKUN w Roztoce kwoty 500 zł (słownie: pięćset złotych).

Uzasadnienie

W dniu 12 października 2005 r. do Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu wpłynął wniosek Andrzeja Bakuna – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Oczyszczania Terenu BAKUN w Roztoce (zwanego dalej:

Wnioskodawcą) o wszczęcie postępowania antymonopolowego przeciwko Miastu Koło (zwanego dalej: Miastem lub Uczestnikiem). Wniosek ten został uzupełniony pismem z dnia 25 października 2005 r.

W uzasadnieniu wniosku Wnioskodawca wskazał, iż wskazywanie przez Miasto jednego miejsca składowania odpadów oraz przyjmowania nieczystości ciekłych uniemożliwia mu wybór konkurencyjnych ofert.

Z uwagi na powyższe Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: Prezesem Urzędu) postanowieniem z dnia 9 listopada 2005 r. wszczął postępowanie antymonopolowe przeciwko Miastu Koło w sprawie uznania praktyki - polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku organizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych poprzez ustalenie w § 36 i § 37 uchwały Rady Miejskiej w Kole nr XXX/199/2004 z dnia 30 listopada 2004 r., iż komunalne nieczystości stałe z terenu miasta Koła należy wywozić na teren Składowiska Odpadów Komunalnych w Maciejewie, a komunalne nieczystości ciekłe z terenu miasta Koła należy wywozić do oczyszczalni ścieków Miejskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Kole - za ograniczającą konkurencję.

Ustosunkowując się do przedstawionego zarzutu, Uczestnik, w piśmie z dnia 30 listopada 2005 r., wskazał m.in., iż uchwała Rady Miejskiej w Kole nr XXX/199/2004 z dnia 30 listopada 2004 r. „stanowi przepisy prawa miejscowego obowiązującego na terenie miasta Koła”, a przepisy te nie zostały zakwestionowane przez organ nadzoru, tj. wojewodę wielkopolskiego, są nadal obowiązujące i powinny być stosowane przez wszystkie podmioty, których dotyczą. W konsekwencji Uczestnik wniósł o nieuwzględnienie zarzutów Wnioskodawcy i umorzenie postępowania antymonopolowego.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr 506 prowadzonej przez Wójta Gminy Krzymów pod firmą Zakład Oczyszczania Terenu „Bakun” Andrzej Bakun. Przedmiotem działania przedsiębiorcy jest między innymi gospodarowanie odpadami.

Dowód: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej (k. 91 akt)

Uchwałą Rady Miejskiej w Kole nr XXX/199/2004 z dnia 30 listopada 2004 r. ustalono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie miasta Koła. § 36 wymienionej uchwały stanowił, że komunalne nieczystości stałe z terenu miasta Koła należy wywozić na teren Składowiska Odpadów Komunalnych w Maciejewie. Zgodnie z § 37 uchwały natomiast, komunalne nieczystości ciekłe z terenu miasta Koła należało wywozić do oczyszczalni ścieków Miejskiego Zakładu Wodociągów i Kanalizacji w Kole.

Dowód: uchwała nr XXX/199/2004 (k. 109 akt).

Pismem z dnia 24 czerwca 2005 r. Wnioskodawca wystąpił do Miasta o udzielenie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie: odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych. (k. 59)

Pismem z dnia 19 lipca 2005 r. Miasto poinformowało Wnioskodawcę, iż ustalono, że „umowa dołączona do wniosku na odbiór nieczystości stałych zawarta z Miejskim Zakładem Gospodarki Odpadami Komunalnymi w Koninie jest nieobowiązująca” i wezwało go do uzupełnienia wniosku poprzez udokumentowanie gotowości przyjęcia odpadów komunalnych przez przedsiębiorcę prowadzącego działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, pouczając go przy tym o treści § 36 uchwały nr XXX/199/2004. (k. 52)

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2005 r. Burmistrz Miasta zezwolił Wnioskodawcy na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie miasta Koła. W punkcie 1 decyzji wskazano, że zbierane przez Wnioskodawcę odpady komunalne stałe i nieczystości ciekłe powinny być przekazywane na składowisko odpadów komunalnych w Maciejewie i do zlewni nieczystości ciekłych w Kole.

Dowód: decyzja z dnia 8.08.2005 r. (k. 42 – 43).

Od powyższej decyzji Wnioskodawca odwołał się do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koninie kwestionując między innymi postanowienie punktu 1. (k. 37)

Decyzją z dnia 9 września 2005 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koninie (dalej: SKO) uchyliło w całości zaskarżoną przez Wnioskodawcę decyzję i sprawę przekazało Burmistrzowi Miasta Koła do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu decyzji SKO nie zakwestionowało prawidłowości punktu 1 decyzji.

Dowód: decyzja SKO z dnia 9.09.2005 r. (k. 17 – 19)

W dniu 5 października 2005 r. Burmistrz Miasta ponownie wydał decyzję zezwalającą Wnioskodawcy na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie miasta Koła. Punkt 1 tej decyzji był analogiczny do punktu 1 uchylonej decyzji z dnia 8 sierpnia 2005 r.

Dowód: decyzja z dnia 5.10.2005 r. (k. 3 – 5)

Wnioskodawca zaskarżył powyższą decyzję, w wyniku czego została ona uchylona w całości decyzją SKO z dnia 28.11.2005 r. W uzasadnieniu swojego rozstrzygnięcia SKO wskazało m.in., że zarzuty Wnioskodawcy co do wskazania jednego miejsca składowania odpadów i jednej stacji zlewnej są zasadne w świetle przepisów ustawy o utrzymaniu porządku i czystości w gminach w jej brzmieniu sprzed 13 października 2005 r. SKO podkreśliło także, że „w obecnym stanie prawnym wskazanie w zezwoleniu miejsca odbioru odpadów komunalnych najbliższego od miejsca ich wytworzenia, nie narusza art. 9 ust. 1 a pkt 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, o ile organ to odpowiednio uzasadni w decyzji.”

Dowód: decyzja SKO z dnia 28.11.2005 r. (k. 116 – 120)

Decyzją z dnia 27 grudnia 2005 r. Burmistrz Miasta zezwolił Wnioskodawcy na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie miasta Koła. W punkcie 1 powyższej decyzji wskazano, że zbierane przez Wnioskodawcę odpady komunalne stałe i nieczystości ciekłe powinny być przekazywane (zgodnie z załączonym do wniosku potwierdzeniem gotowości ich przyjęcia wydanym przez Miejski Zakład Usług Komunalnych sp. z o.o. i Miejski Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Kole oraz zgodnie z aneksem do umowy na odbiór odpadów komunalnych przez składowisko odpadów stałych w Genowefie, gm. Kleczew i zgodnie z umową na wywóz nieczystości ciekłych do oczyszczalni ścieków w Osieku Małym) na składowiska odpadów komunalnych w Maciejewie i Genowefie oraz do zlewni nieczystości ciekłych w Kole i Osieku Małym.

Dowód: decyzja z dnia 27.12.2005 r. (k. 121 – 124)

Uchwałą Rady Miejskiej w Kole nr XLVIII/343/2006 z dnia 28 marca 2006 r. przyjęto Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy miejskiej Koło. Uchwała ta weszła w życie w dniu 26 maja 2006 r. i z tym też dniem utraciła moc uchwała Rady Miejskiej w Kole nr XXX/199/2004 z dnia 30 listopada 2004 r.

Zgodnie z § 24 uchwały z dnia 28 marca 2006 r. odpady komunalne zebrane na terenie gminy miejskiej Koło, które nie mogą być poddane odzyskowi należy składować na

składowisku w Maciejewie lub na innych składowiskach spełniających wymagania art. 9 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Dowód: uchwała nr XLVIII/343/2006 (k. 148 – 160 akt).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Okoliczności faktyczne przytoczone powyżej okazały się w niniejszej sprawie bezsporne. Istota sprawy sprowadza się więc do ustalenia, czy wyżej wskazane działania Miasta stanowią praktykę ograniczającą konkurencję opisaną w art. 8 ust. 2 pkt 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (zwanej dalej: Ustawą), polegającą na przeciwdziałaniu ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji na rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Na wstępie należy wskazać, że Miasto zajmując się organizacją usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, spełnia wszystkie kryteria definicji przedsiębiorcy, o których mowa w art. 4 pkt 1 lit. a Ustawy, gdyż organizuje usługi o charakterze użyteczności publicznej.

Dla stwierdzenia praktyk określonych w art. 8 Ustawy muszą zostać spełnione łącznie następujące przesłanki:

1. naruszenie interesu publicznoprawnego,
2. posiadanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku właściwym,
3. nadużywanie przez przedsiębiorcę pozycji dominującej na rynku.

Podstawą do zastosowania przepisów Ustawy, w świetle jej art. 1 ust. 1, jest zagrożenie lub naruszenie przez przedsiębiorcę interesu publicznoprawnego.

Podjęcie działań przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie jest zgodne z interesem publicznym, albowiem wprowadzony przez Miasto nakaz składowania odpadów komunalnych na gminnym składowisku oraz nakaz wywożenia nieczystości ciekłych na gminną stację zlewną może wywoływać poważne skutki dla szerokiego kręgu uczestników rynku, tj. przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, poprzez pozbawienie ich możliwości wyboru optymalnego dla nich miejsca składowania odpadów i nieczystości ciekłych, a także ich usługobiorców, których najliczniejszą grupę stanowią konsumenci. Oznacza to w konsekwencji, iż w niniejszej sprawie mają zastosowanie przepisy Ustawy. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 sierpnia 2003 r. twierdząc, iż „*celem interwencji Prezesa Urzędu jest przede wszystkim ochrona rynku przed jego dezorganizacją ze strony przedsiębiorców wykorzystujących swą dominującą pozycję, a ochrona interesów indywidualnych konsumentów lub ich grup jest następstwem zakazania przedsiębiorcom niektórych zachowań typowych dla podmiotów dominujących, uznanych przez ustawodawcę jako zagrażające interesowi publicznemu*” (I CK 184/03).

Istotą praktyk określonych w art. 8 Ustawy jest nadużywanie pozycji dominującej na rynku właściwym przez jednego lub kilku przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 4 pkt 8 Ustawy, przez pojęcie rynku właściwego rozumie się rynek towarów, które ze względu na przeznaczenie, cenę oraz właściwości, w tym jakość, są uznawane przez ich nabywców za substytuty oraz są oferowane na obszarze, na którym ze względu na ich rodzaj i właściwości, istnienie barier dostępu do rynku, preferencje

konsumentów, znaczące różnice cen i koszty transportu, panują zbliżone warunki konkurencji. Na rynek właściwy składa się rynek produktowy oraz rynek geograficzny.

Z kolei art. 4 pkt 9 Ustawy określa pozycję dominującą jako pozycję przedsiębiorcy, która umożliwia mu zapobieganie skutecznej konkurencji na rynku właściwym przez stworzenie mu możliwości działania w znacznym zakresie niezależnie od konkurentów, kontrahentów oraz konsumentów; domniemywa się, że przedsiębiorca ma pozycję dominującą, jeżeli jego udział w rynku przekracza 40%.

Rynkiem produktowym w rozpatrywanej sprawie jest rynek organizowania usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz rynek organizowania usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Nawiązując do ustawowej definicji rynku właściwego, stwierdzić należy, iż podstawowym elementem w zakresie organizowania w/w usług, są udzielane przez Burmistrza Miasta zezwolenia. Zezwolenia te swoim zasięgiem geograficznym obejmują miasto Koło. Adresatami zezwoleń są natomiast przedsiębiorcy zainteresowani wykonywaniem działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na jego terenie. Tak więc rynkiem właściwym w ujęciu geograficznym jest obszar miasta Koła.

Miasto jest podmiotem, któremu na w/w rynkach można przypisać monopol prawny. Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 6 ustawy o *utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (tekst jednolity: Dz. U. 2005 r. Nr 236 poz. 2008 ze zm.) wyłącznie Burmistrz Miasta ma prawo wydawać zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych na terenie Koła, a także określać wymagania jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o w/w zezwolenia (art. 7 ust. 3a w/w ustawy). Będąc monopolistą prawnym, Uczestnik wypełnia przesłanki dominacji rynkowej określone w przywołanym art. 4 pkt 9 Ustawy.

W bezpośrednim związku z rynkiem organizowania usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości pozostaje rynek usług odbierania odpadów komunalnych, co powoduje, że ich wykonywanie jest całkowicie uzależnione od uzyskania przedmiotowego zezwolenia. Podobny związek istnieje pomiędzy rynkiem organizowania usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych oraz rynkiem tych usług. Innymi słowy, bez zezwolenia uzyskanego od Miasta, Wnioskodawca nie może wykonywać usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych i usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Tak więc działania objęte monopolem prawnym Miasta na rynkach: organizowania usług odbierania odpadów komunalnych i organizowania usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych wywierają bezpośredni skutek na rynkach pochodnych, jakimi są: rynek usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych oraz rynek usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, mogą powodować zachwianie konkurencji na tych rynkach.

Samo posiadanie pozycji dominującej nie jest zakazane. Zakazane jest dopiero jej nadużywanie, przejawiające się w stosowaniu zakazanych praktyk ograniczających konkurencję.

Nadużyciem pozycji dominującej z art. 8 ust. 2 pkt 5 Ustawy jest przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do powstania bądź rozwoju konkurencji. Zakaz określony w tym przepisie oznacza, iż działania dominanta nie mogą powodować skutków antykonkurencyjnych.

Z uwagi na fakt, że zarówno w uchwale Rady Miejskiej w Kole z dnia 30 listopada 2004 r. (§ 3 pkt 2), jak i w uchwale z dnia 28 marca 2006 r. (§ 2 pkt 12) wskazano, że ilekroć w regulaminie jest mowa o odpadach komunalnych należy przez to rozumieć odpady stałe i ciekłe, spełnienie przesłanki nadużycia pozycji dominującej na obu rynkach właściwych w niniejszej sprawie analizowane będzie łącznie.

Zgodnie z art. 7 ust. 3a ustawy *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* Burmistrz Miasta określa wymagania jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na świadczenie przedmiotowych usług. Warunki te nie podlegają negocjacji. Z kolei zgodnie z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 grudnia 2005 r. w *sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia* (Dz. U. 2006, Nr 5, poz. 33) wymagania w zakresie m.in. miejsca odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, określa się w sposób precyzyjny, zrozumiały, niedyskryminujący, nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku przedsiębiorców świadczących usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalenie przez Miasto warunku składowania odpadów na jednym składowisku i wywożenia nieczystości ciekłych na jedną stację zlewną przeciwdziała ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji i nie mieści się w zakresie uprawnień organizacyjno - porządkowych określonych w ustawie *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach*. W ustawie tej, w rozdziale 2 (art. 3 i 4) wyczerpująco określono zadania gminy w tym zakresie, a w rozdziale 4 (art. 7 - 9) określono warunki udzielania zezwoleń na świadczenie usług. Żaden z w/w przepisów ustawy nie daje jednak Miastu podstaw prawnych do nakładania na przedsiębiorców dodatkowych obowiązków ponad te wymienione w ustawie. Miasto zatem wykroczyło poza delegację ustawową i przyznało sobie uprawnienia do nakładania na przedsiębiorców zupełnie nowych, nie przewidzianych prawem obowiązków, które naruszają ustawę *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Analizując okoliczności niniejszej sprawy Prezes Urzędu wziął pod uwagę przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach* (Dz. U. nr 62, poz. 628 ze zm.). Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 2 tej ustawy, odpady powinny być w pierwszej kolejności poddawane odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstawania. Natomiast odpady, które nie mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwiane w miejscu ich powstawania, powinny być, uwzględniając najlepszą dostępną technikę lub technologię, o której mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska*, przekazywane do najbliższej położonych miejsc, w których mogą być poddane odzyskowi lub unieszkodliwione. Z kolei przepis art. 9 ust. 3 ustawy *o odpadach* stanowi, że niesegregowane odpady komunalne, pozostałości z sortowania odpadów komunalnych oraz komunalne osady ściekowe powinny być poddane odzyskowi lub unieszkodliwianiu na obszarze tego województwa, na którym zostały wytworzone, w instalacjach spełniających wymagania najlepszej dostępnej techniki lub technologii, o której mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – *Prawo ochrony środowiska*, lub w miejscach najbliższej położonych miejsca ich wytworzenia.

Wyżej wskazane przepisy nie usprawiedliwiają ograniczania miejsc składowania odpadów wyłącznie do jednego, gminnego składowiska. Zauważyć należy przede wszystkim, że przepis art. 9 ust.2 ustawy *o odpadach* wyraźnie mówi o „najbliższych miejscach” a nie jednym „najbliższym miejscu” wskazanym przez Miasto.

Ponadto należy przyjąć, iż gdyby ustawodawca chciał odebrać przedsiębiorcy prawo wyboru innego niż gminne składowiska, to musiałyby to zostać wyraźnie unormowane w art. 9 ustawy *o odpadach*, który jest kluczowym przepisem dla rozpatrywanego problemu.

Tymczasem hipoteza tego artykułu takiego ograniczenia nie zawiera. Tym samym odmienna interpretacja art. 9 ust. 2 ustawy *o odpadach* (której zresztą Miasto w niniejszym postępowaniu nie wyprowadzało) byłaby nieuzasadniona. Jednocześnie takie zachowanie Miasta można uznać za sprzeczne z zasadami podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej określonymi w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej*.

Skoro bowiem przedsiębiorca dysponuje umowami na odbieranie odpadów komunalnych oraz odbiór nieczystości ciekłych z innymi podmiotami, które spełniają wszystkie wymogi określone przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, jak również spełniającymi wymóg „bliskości” od miejsca wytworzenia sprecyzowany w ustawie *o odpadach*, to nie ma przeszkód, aby umożliwić mu korzystanie z konkurencyjnych wobec gminnych ofert składowania odpadów komunalnych i odbierania nieczystości ciekłych.

W powyższym kontekście trzeba również dodać, że Miasto określając w zezwoleniu miejsce składowania odpadów i miejsce wywozu nieczystości ciekłych musi również brać pod uwagę przepisy ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Pośrednio wskazuje na to również § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Środowiska *w sprawie szczegółowego sposobu określania wymagań, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia*, zgodnie z którym wymagania w zakresie m.in. miejsca odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, jakie powinien spełniać przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, określa się w sposób nieograniczający konkurencji oraz nieutrudniający dostępu do rynku.

Wskazywanie przez Miasto składowiska i stacji zlewnej, na które ma następować wywóz odpadów i nieczystości ciekłych oznacza - ze względów sanitarnych i ekologicznych - iż zebrane odpady nie zostaną składowane w miejscach niedozwolonych. Jeżeli jednak przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia posiada zapewnienie przyjęcia odpadów i nieczystości ciekłych przez innego przedsiębiorcę, posiadającego w tym zakresie stosowne zezwolenia, to Miasto swoim działaniem nie jest upoważnione do odmowy wskazania tego składowiska i stacji zlewnej w wydawanym zezwoleniu, jeżeli zachowana jest zasada bliskości, o której mówi art. 9 ust. 2 ustawy *o odpadach*. Odmawiając wydania takiego zezwolenia tworzy ono bowiem bariery dla rozwoju nieskrępowanej konkurencji zarówno pomiędzy przedsiębiorcami świadczącymi usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz usługi opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych, jak również pomiędzy przedsiębiorcami prowadzącymi składowiska i stacje zlewne, co odbywa się ze szkodą dla końcowych nabywców tych usług. Wskutek takich działań Miasta mechanizmy rynkowe nie mogą funkcjonować w sposób prawidłowy, a jednostki prowadzące składowisko i stację zlewną przy oczyszczalni ścieków w znacznym stopniu pozbawione są nacisków na to, aby oferować niższe ceny lub korzystniejsze warunki świadczonych przez siebie usług.

Poprzez utrudnianie Wnioskodawcy dostępu do konkurencyjnych usług składowania odpadów oraz odbioru nieczystości ciekłych Miasto ogranicza konkurencję cenową na rynku świadczenia usług odbioru odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz na rynku usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych z terenu Koła. Poszukiwanie tańszych warunków świadczenia usług jest właśnie wynikiem działania konkurencji cenowej, co w efekcie prowadzi do efektywności ekonomicznej, a tym samym stwarza możliwość oferowania końcowym odbiorcom usług po niższych cenach. Takie zachowanie przedsiębiorców jest jak najbardziej oczekiwane i świadczy o działaniu rzeczywistej konkurencji, a jednocześnie jest sposobem budowania przez przedsiębiorców legalnymi środkami przewagi konkurencyjnej nad rywalami. Mechanizm ten i wskazane

wyżej korzyści nie mogą jednak skutecznie ujawnić się na rynku kolskim z powodów, które zostały wykazane wyżej.

Należy wyraźnie zaznaczyć, że Prezes Urzędu nie kwestionuje prawa Miasta do oceny wniosków o zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych pod kątem zagrożeń dla środowiska naturalnego, jednak Miasto nie ma prawa narzucać przedsiębiorcy miejsca składowania odpadów i stacji zlewnych.

Z uwagi na powyższe należy uznać, że Miasto swoimi działaniami nadużyło pozycji dominującej na lokalnych rynkach: organizowania usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz organizowania usług opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych poprzez przeciwdziałanie ukształtowaniu się warunków niezbędnych do rozwoju konkurencji na rynku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz rynku opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 Ustawy jeżeli zachowanie rynkowe przedsiębiorcy przestało naruszać zakaz określony w art. 8 Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu praktyki za ograniczającą konkurencję i stwierdzającą zaniechanie jej stosowania.

W niniejszej sprawie Miasto skutecznie wykazało fakt zaniechania praktyki przedkładając uchwałę Rady Miejskiej w Kole nr XLVIII/343/2006 z dnia 28 marca 2006 r., określającą nowy Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy miejskiej Koło, która nie formułuje obowiązku składowania odpadów na jednym składowisku, ani wywożenia nieczystości ciekłych na jedną stację zlewną. W związku z powyższym należało uznać, że Miasto zaniechało stosowania praktyki z dniem wejścia w życie przedmiotowej uchwały, tj. z dniem 26 maja 2006 r.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 1 niniejszej decyzji.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 pkt 1 Ustawy, jeżeli przedsiębiorca dopuścił się naruszenia zakazu, określonego w art. 8 Ustawy, organ antymonopolowy może nałożyć w drodze decyzji karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10 % przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

W/w kara ma charakter fakultatywny. W ramach uznania administracyjnego Prezes Urzędu decyduje, czy właściwe jest ukaranie przedsiębiorcy dopuszczającego się praktyk.

Po rozważeniu okoliczności niniejszej sprawy Prezes Urzędu odstąpił od nałożenia na uczestnika kary pieniężnej, o której mowa w art. 101 ust. 1 pkt 1 Ustawy. Odstępując od nałożenia kary Prezes uwzględnił fakt, że dolegliwość kary odczuliby przede wszystkim mieszkańcy Miasta, będącego wspólnotą samorządową. Należy też podkreślić, że chociaż Miasto jest w świetle Ustawy przedsiębiorcą, to jednak jego przychody służą przede wszystkim zaspokajaniu potrzeb ludności i nałożona w niniejszym postępowaniu kara mogłaby zakłócić prawidłowe wykonywanie jego zadań. Prezes Urzędu wziął również pod uwagę fakt, iż jest to pierwsze naruszenie przepisów Ustawy przez Miasto, a nadto nie było ono wynikiem świadomego antykonkurencyjnego działania, tylko raczej odmiennej wykładni przywołanych w decyzji przepisów prawnych. Wreszcie, Prezes odstępując od nałożenia kary, uwzględnił fakt, iż uczestnik postępowania aktywnie współdziałał z Prezesem Urzędu w trakcie postępowania poprzez dostarczanie dokumentów oraz informacji istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a przede wszystkim zaniechał stosowania zakwestionowanej praktyki.

O kosztach postępowania orzeczono jak w punkcie 2 sentencji decyzji, na podstawie art. 75 w związku z art. 69 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Prezes Urzędu uwzględnił w całości żądanie wnioskodawcy w tym zakresie, uznając że przysługuje mu, od strony przegrywającej – Spółki, zwrot kwoty 500 zł, jaką uiszczył od wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego.

Na postanowienie zawarte w punkcie 2 niniejszej decyzji, na podstawie art. 78 ust. 6 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 1 pkt 2 k.p.c., przysługuje zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Poznaniu w terminie tygodnia od dnia doręczenia.

Stosownie do art. 78 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura w Poznaniu.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Zastępcy Dyrektora Delegatury w Poznaniu
Jarosław Krüger

Otrzymują:

1. Andrzej Bakun Zakład Oczyszczania Terenu BAKUN
Roztoka 6, 62 – 513 Krzymów
2. Urząd Miejski w Kole
Ul. Mickiewicza 12, 62 – 600 Koło
3. a/a